

ประสบการณ์ที่ได้รับจากการเจริญวิปัสสนากรรมฐาน

พ.อ.ชัยยงค์ อินทสะอาด

จากหนังสือ กฎแห่งกรรม – ธรรมปฏิบัติเล่มที่ ๑๑

พระราชสุทธินาถมงคล (หลวงพ่ोजรัญฐิตธมฺโม)

R11007

เขียนที่กองบัญชาการกองทัพบก

๑๑ กันยายน ๒๕๓๙

นมัสการ เจ้าประคุณหลวงพ่ोजรัญฐิตธมฺโม

กระผมพันเอกไชยยันต์ อินทสะอาด เนกขัมมะกำลังพลของกองทัพบก เข้ารับการอบรมวิปัสสนากรรมฐานระหว่างวันที่ ๒ – ๘ กันยายน ๒๕๓๙ ขอขอบพระคุณหลวงพ่ोजรัญฐิตธมฺโมที่จุดประกายธรรมให้เกิดขึ้นใจจิตใจของกระผม การเข้ารับการอบรมเพียงระยะเวลา ๗ วัน ทำให้เกิดความซาบซึ้งในรสพระธรรมและความมหัศจรรย์ของการเจริญวิปัสสนากรรมฐาน ทั้งที่กระผมไม่ประสีประสา ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับพระสงฆ์องค์เจ้า พิธีสงฆ์ต่าง ๆ ก็ไม่เป็นท่าอะไรก็ผิด ๆ ถูก ๆ เมื่อมาฝึกอบรมแล้วเกิดความรู้สึกจิตใจอ่อนนุ่ม เยือกเย็นขึ้น ละเอียดยรอบคอบ และไม่รู้สึกเบื่อหน่ายต่อการทำงาน

นอกจากนี้แล้ว ผลของการฝึกวิปัสสนากรรมฐานได้ช่วยให้กระผมมีสติมั่นคง สามารถแก้ไขปัญหาเหตุการณ์คับขันขณะที่ขับรถแล้วยางระเบิด ไม่ตกใจเสียขวัญ รักษาความปลอดภัยไว้ได้ จึงรู้ได้ว่าเป็นเพราะการฝึกวิปัสสนากรรมฐานจากวัดอัมพวันแท้ ๆ

เหตุการณ์มีอยู่ว่า เมื่อสิ้นสุดการอบรมวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๓๙ หลังจากทำวัตรเช้าแล้ว ผู้รับการอบรมก็รับประทานอาหารเช้า แล้วจึงแยกย้ายกันกลับต้นสังกัด วันนั้นเป็นวันอาทิตย์ ระหว่างการอบรมกระผมได้นำรถส่วนตัวไปด้วย ขากลับได้ไปส่งเพื่อนที่มาเข้ารับการอบรมด้วยกัน ณ จังหวัดลพบุรี ในค่ายสมเด็จพระนารายณ์ เมื่อส่งเพื่อนแล้วก็เดินทางกลับกรุงเทพฯ ตามเส้นทางพหลโยธินผ่านจังหวัดสระบุรี ขับรถกลับโดยลำพังคนเดียว จึงเอาเทพธรรมะของหลวงพ่ोजรัญฐิตธมฺโมที่ซื้อไปจากวัดเปิดฟังไปด้วย ขับรถผ่านสระบุรีไปแล้วเลยหिनกองไปสักเท่าใดจากระยะไม่ได้แน่นอน รู้สึกง่วงนอน เนื่องจากแสงแดดภายนอกแรงมาก ความง่วงเริ่มจากการหาวก่อน แล้วก็ทวีความรุนแรงมากขึ้น เสียงหลวงพ่ोजรัญฐิตธมฺโมก็แว่วอยู่ในเทปตลอดเวลา หลวงพ่อบอกว่า ถ้ารู้สึกง่วงให้กำหนดว่า “ง่วง – นอน” “ง่วง – นอน” จึงทดลองกำหนดดู เนื่องจากขับรถคนเดียว จึงกำหนดแล้วออกเสียงดัง ๆ ยาย ๆ ๔ – ๕ ชุด ความง่วงก็ค่อย ๆ คลายตัวมีสติขึ้น สดชื่นขึ้น จึงลดเสียงตัวเองลง แล้วก็เร่งเครื่องขับต่อไป

เนื่องจากเส้นทางช่วงที่ขับอยู่นั้นเป็นถนนซูบเปอร์ไฮเวย์ไป – กลับ คนละทาง มีทางคู่ขนานทางด้านนอกมีกำแพงกั้นตรงกลาง เลนซ้ายรถบรรทุกใช้ พอหยุดสิ้นเสียง “หนอ” ชุดสุดท้ายทันใดนั้นก็เกิดเสียงระเบิดดัง “ปุง” ผมจึงหันไปดูทางซ้ายที่แรกก็เข้าใจว่ารถบรรทุกที่ขับคู่ขนานกันมา คงทำอะไรเสียงดัง แต่ไม่ใช่ ผู้รู้สึกว่ารถผมส่าย ถูกดึงทางซ้ายอย่างแรง มีเสียงดัง ปิด-ปิด-ปิด ตลอดเวลา ผมจึงรู้ได้ทันทีว่ายางล้อหลังข้างซ้ายของผมแตก ขณะที่ความเร็วอยู่ ๑๐๐ กว่า หันหน้าไปดูรถบรรทุก คนขับรถบรรทุกโบกมือแล้วชี้มาทางรถผมเหมือนบอกให้ผมรู้ตัว ผมยกมือซ้ายขึ้นโบกกลับแล้วยิ้มให้เขา ทำนองว่ารู้แล้ว ถอนคันเร่งรถบรรทุกเขาก็เร่งเครื่องหนีไป ผมประคองรถปล่อยให้ไหลไปตามความเร็ว จะจอดทันทีคงไม่ได้ เพราะไม่มีพื้นที่ข้างทางให้จอด เมื่อหมดความเร็วก็ถึงพื้นที่จอดพักของรถบรรทุกพอดีรถจอดสนิทแล้วกระผมลองขับต่อดู หน้าเหล็กเกินขับต่อไปให้ถึงร้านปะยางก็ไม่ได้ จึงออกแรงเปลี่ยนยางอะไหล่เอง แต่กระนั้นก็นับว่ายังโชคดีที่มีสติรู้ตัวในขณะเกิดเหตุตลอดเวลา ไม่ตกใจง่าย ตรงตามที่อาจารย์พูดถึงอานิสงส์ของการเจริญวิปัสสนากรรมฐานทุกประการ เหตุการณ์ที่เล่ามานี้เป็นเรื่องที่เพิ่งเกิดขึ้นใหม่ ๆ กระผมจึงรีบเขียนมาเล่าให้หลวงพ่อดีทราบ เพื่อจะนำไปเป็นตัวอย่างให้ผู้เข้ารับการอบรมอื่น ๆ ได้ใส่ใจปฏิบัติอย่างจริงจัง แล้วผลประโยชน์ก็จะบังเกิดขึ้น ดังที่กระผมได้ประสบมานี้

ขอกราบนมัสการหลวงพ่อดีด้วยความเคารพ

พันเอก ไชยันต์ อินทสะอาด
รองผู้อำนวยการ กองการสารบรรณ
กองสารบรรณทหารบก